

[Ministeren for Grønland.]

det er muligt, bør blive i Grønland; det fremgår klart af lovforslaget, og det er helt givet også det, der vil blive praksis i årene fremover. Jeg skal viderebringe til kulturministeren hr. Rosings appel om hjælp, og vi kan så eventuelt komme tilbage og drøfte dette spørgsmål også med det ærede medlem hr. Rosing.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-18, ændringsforslag nr. 1, § 19, således ændret, §§ 20-23, ændringsforslag nr. 2 og § 24, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilskud til Grønlands landsråd og de grønlandske kommuner m. v.

(Lovforslaget (nr. 161) findes i tillæg A. sp. 2705, fremsættelsen i tidenden sp. 5682).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om børnetilskud i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 162) findes i tillæg A. sp. 2703, fremsættelsen i tidenden sp. 5682).

Første behandling af forslag til lov for Grønland om en kommunal anlægssfond.

(Lovforslaget (nr. 163) findes i tillæg A. sp. 2717, fremsættelsen i tidenden sp. 5682).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Med de 3 foreliggende lovforslag tages der hul på en ny epoke i vor Grønlandspolitik. For mig at se er det, ligesom om hvert tiår vil have sin mærkesag for Grønland. I 1950'erne var det i 1953, da grundloven kom til at gælde også for Grønland. I 1960'erne var det i kraft af en meget stor offentlig indsats en forbedret levestandard, en forbedring af sundhedstilstanden, der var mærkesagen. 1970'ernes mærkesag vil sikkert være gennemførelse af den byrde- og opgavefordelingsreform, som vi i dag begynder med, og som vil tilstræbe at give grønlænderne betydelig mere medbestemmelse, end tilfældet hidtil har været. Hvad der vil være 1980'ernes mærkesag, kan man naturligvis kun spå om, men ting som hjemmestyre, udnyttelse af råstofforekomster vil sikkert her komme ind i billedet.

Ingen vil sikkert benægte, at der i den udvikling, der indtil nu er foregået, og som hovedsagelig har været tilrettelagt og styret her fra folketinget, er sket fejl. En af indvendingerne har været, at vi ikke fra starten og indtil nu i tilstrækkeligt omfang har taget grønlænderne med på råd. I de Grønlandsdebatter, der har været her i tinget, har det været alle partiers erklærede mål, at vi i langt højere grad skulle tilstræbe at inddrage den grønlandske befolkning i beslutningsprocessen og overlade løsningen af så mange opgaver som muligt til dem selv.

Vi må ærligt indrømme, at det har været småt med fremskridtene på dette område. Tiden tillader ikke at komme ind på årsagerne; jeg konstaterer bare, at sådan er det. Men nu skal der altså virkelig til at ske noget på dette område, og socialdemokratiet vil gerne medvirke til denne udvikling og betragter betænkningen om byrde- og opgavefordelingen på Grønland som et særdeles nyttigt redskab. Betænkningen blev afgivet den 8. januar i år til ministeren, og vi har allerede nu de første forslag. Det ville være ønskeligt, om andre ministre var lige så hurtige i vendingen, når de fik forelagt en betænkning; om årsagen her er, at ministeren selv har været formand for udvalget, skal jeg lade være usagt.

Betænkningen opstiller en tidstabel, hvorefter der indtil 1980 hvert år skal overføres en række opgavers løsning til de grøn-